

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Królikowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2017 r. w B.

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko (...) w J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 26 939,70 zł (dwadzieścia sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.764,00 zł (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Królikowski

UZASADNIENIE

Powód W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) w J. o zapłatę 26.939,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że domaga się od pozwanego zapłaty zaległych należności tytułem zwrotu 30 % części kaucji gwarancyjnej wynikającej z § 9 pkt c) OWU do umowy zawartej pomiędzy stronami w dniu 25 kwietnia 2010 r. oraz 30 % części kaucji gwarancyjnej wynikającej z § 9 pkt c) w zw. z § 12 ust. 1 OWU umowy zawartej między stronami w dniu 16 maja 2011 r. (pomniejszonych o kwotę 13 761,05 zł tytułem wpłaty dokonanej w dniu 11 grudnia 2015 r. na rzecz powoda). W ramach umowy powód zobowiązany był do uiszczenia na rzecz pozwanego kaucji gwarancyjnej, jako zabezpieczenia realizacji przedmiotu umowy, w wysokości 10 % wartości brutto (tj. kwota kaucji wyniosła 102 471,79 zł, która powód wniósł, zgodnie z warunkami przedmiotowej umowy. Powód wskazał, że określone w umowie zasady zwrotu kaucji gwarancyjnej stanowiły, iż zwrot zostanie dokonany w 70 % po odbiorze końcowym inwestycji przez Inwestora od Wykonawcy oraz usunięciu usterek wyszczególnionych w protokole odbioru końcowego (tj. 70 % kaucji 71 730,24 zł). Zaś 30 % po upływie 3 lat i 30 dni od daty odbioru końcowego inwestycji przez inwestora od wykonawcy oraz po usunięciu wad stwierdzonych w trakcie odbioru końcowego i w okresie rękojmi i gwarancji (tj. 30 % kaucji 30 741,55 zł.) Powód podał, że wykonał umowę na warunkach i terminach określonych w umowie oraz zażądał zwrotu kaucji gwarancyjnej od pozwanego.

Następnie powód wyjaśnił, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z powodem umowę z dnia 16 maja 2011 r. nr (...), której przedmiotem było m.in. kompletne wykonanie wymiany odcinka kanalizacji deszczowej. W ramach przedmiotowej umowy powód zobowiązany był do uiszczenia na rzecz pozwanego kaucji gwarancyjnej, jako zabezpieczenia realizacji przedmiotu umowy, w wysokości 10 % wartości umowy brutto (tj. kwota

kaucji wyniosła 27 675,06 zł), która powód wniósł, zgodnie z warunkami. Powód nadmienił, że nie był zobowiązany do wykonania zakresu prac wykraczających poza przedmiot umowy i jedynie prace objęte zakresem umowy zostały objęte gwarancją powoda.

Określone w umowie w (OWU) zasady zwrotu kaucji gwarancyjnej stanowiły, iż zwrot zostanie dokonany w 70 % po odbiorze końcowym przedmiotu kontraktu przez Inwestora od Wykonawcy, na pisemny wniosek Podwykonawcy (tj. 70 % kaucji 19 372,50 zł), 30 % po upływie okresu gwarancji udzielonej przez Podwykonawcę, na pisemny wniosek Podwykonawcy (tj. 30 % kaucji 8 302,50 zł) Umowny termin realizacji został oznaczony na dzień 19 maja 2012 r. Powód twierdził, że wykonał umowę na warunkach i terminach określonych przez strony w umowie oraz zażądał zwrotu kaucji gwarancyjnej od pozwanego.

Powód podał, że w dniu 11 grudnia 2015 r. pozwany przelał na jego rachunek kwotę 13 761,05 zł tytułem zwrotu kaucji gwarancyjnej dotyczącej budowy, co jednak nie pokrywało całej żądanej przez powoda kwoty. Wobec powyższego powód wskazał, że na wartość dochodzoną pozwem w kwocie 26 939,70 zł składał się kwota 25 294,00 zł tytułem należności głównej oraz kwota 1 645,70 zł tytułem odsetek naliczonych do dnia poprzedzającego wniesienia pozwu.

W dniu 20 lipca 2016 r. w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VIII GNC 1978/16 Sąd Rejonowy w B. orzekł zgodnie z żądaniem powoda wyrażonym w pozwie.

Pozwany złożył sprzeciw od tego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciw pozwany przyznał, że w dniach 25 kwietnia 2010 r. oraz 16 maja 2011 r. zawarł z powodem umowy podwykonawcze, których przedmiotem było wykonanie robót podwykonawczych w ramach inwestycji pod nawą „(...) w (...) przy ul. (...), na działce nr (...) w S.”. Pozwany przyznał również, że powód wykonał w ramach wskazanej inwestycji roboty budowlane polegające na wykonaniu odwodnienia liniowego jezdni. Pozwany wskazał, że złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu wierzytelności wzajemnych w kwocie 26.939,70 zł, z wierzytelnością powoda o zwrot zatrzymanej kaucji gotówkowej tytułem zabezpieczenia wykonania przez powoda obowiązków w okresie gwarancji i rękojmi.

Pozwany zaprzeczył jednak, że powodowi przysługuje względem pozwanego jakiekolwiek roszczenie o zwrot zatrzymanego zabezpieczenia. Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność zarówno co do zasady, jak i co do wysokości oraz podtrzymał swoje stanowisko wyrażone na etapie przedprocesowym, iż wierzytelności powoda w kwocie 23 939,70 zł została umorzona wskutek złożonego przez pozwanego oświadczenia o potrąceniu. Pozwany wskazał, że powód nieprawidłowo wykonywał obciążające go obowiązki z zakresu gwarancji i rękojmi, co powodowało, iż pozwany nie pozostawał zobowiązany do zwrotu zatrzymanych kwot.

Pozwany podniósł, że w ramach inwestycji nie dochodziło do sytuacji „grzecznościowego” wykonania prac budowlanych niezbędnych do realizacji przedmiotu umów podwykonawczych. Wszystkie prace, które były realizowane przez poszczególnych podwykonawców, wykonywane były z tej przyczyny, że dany zakres wchodził w skład zakresu powierzonego danemu podwykonawcy. Pozwany wskazał, że w umowie podwykonawczej z dnia 16 maja 2011 r. powierzono powodowi kompletne wykonanie określonych w § 1 ust. 10 warunków szczególnych prac. W umowie wskazano także na te elementy robót związanych z powierzonym powodowi zakresem prac, które pozostawały wyłączone z zakresu robót powoda. W umowie nie znalazł się natomiast zapis wskazujący, iż z zakresu robót powoda strony wyłączały prace polegające na wykonaniu odwodnienia liniowego. Pozwany poniósł, iż ewentualne zmiany umowy były sformalizowane i wprowadzane poprzez podpisanie odpowiednich aneksów. W ocenie pozwanego prace polegające na wykonaniu odwodnienia strony (w tym w szczególności powód) uznawały za wchodzące w skład powierzonych powodowi prac.

Pozwany wskazał również, że nawet gdyby przyjąć, iż powód wykonał prace poza powierzonym mu zakresem, nie oznacza, że powód nie podnosi odpowiedzialności za jakość tak wykonanych prac. Skoro w robotach wykonanych

bezsownie przez powoda wystąpiły wady, jako wykonawca podobnych robót zobowiązany był do pokrycia wszelkich kosztów prac, które okazały się niezbędne do usunięcia nieprawidłowości w wykonanych robotach.

Następnie pozwany podał, że powód udzielił pozwanemu gwarancji jakości wykonanych robót oraz potwierdził swoją odpowiedzialność z tytułu rękojmi. Zgodnie natomiast z § 11 ust. 3 i § 11 ust. 3 pkt 4 warunków szczególnych umowy podwykonawczej z dnia 16 maja 2011 r. powód zobowiązany był do zapłaty kary umownej w wysokości 0,2 % wartości wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień opóźnienia w usunięciu wad tj. 549 zł za jeden dzień opóźnienia. W trakcie obowiązywania gwarancji i rękojmi ujawniony został szereg wad i usterek dotyczących odwodnienia liniowego. Pozwany wskazał, że wezwał powoda do usunięcia usterek, których jednak powód ni usunął. W konsekwencji pozwany zmuszony był do usunięcia stwierdzonych wad przy pomocy osoby trzeciej – M. B., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) i w związku z tym poniósł koszty w wysokości 4 970,00 zł netto. Zdaniem pozwanego obowiązki powoda wynikające z udzielnych rękojmi i gwarancji zostały wykonane wadliwie. Powód dopuścił się opóźnienia, które liczone w sposób najkorzystniejszy dla powoda, obejmowało okres od 23 września 2015 r. (dzień następujący po wyznaczonym powodowi terminie usunięcia usterek) do 29 października 2015 r. (data faktycznego usunięcia usterek przez osobę trzecią), a więc 37 dni. W konsekwencji pozwany wystawił na powoda notę obciążeniową nr (...) na kwotę 25 283,00 zł na którą składały się koszty zastępczego usuwania wad (4 970,00 zł) oraz kara umowna za 37 dni opóźnienia (20 313,00 zł), a następnie złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu należności objętej notą z wierzytelnością powoda o zwrot kaucji gwarancyjnej.

W piśmie procesowym z dnia 16 listopada 2016 r. powód wskazał, że zakres prac wskazanych w umowie łączącej strony nie obejmował wykonania odwodnienia jezdni w ramach w/w umowy. Strony aneksem nr (...) zakreśliły zakres dodatkowych prac m.in. w postaci montażu odwodnienia liniowego zagospodarowania za murem (...) w ilości (...), co jednak nie pokrywa się z wykonaniem odwodnienia jezdni. Ponadto powód stwierdził, że powierzono mu kompletne wykonanie jedynie prac wskazanych wprost w § 1 ust. 10 warunków umowy, w którym strony bardzo precyzyjnie wskazały poszczególne obowiązki należące do powoda. Powód uznał zatem, że już z literalnego brzmienia warunków umowy wynikał, iż prace dotyczące odwodnienia jezdni pozostawały poza zakresem umowy, a także niniejszego sporu. Powód podał, że mimo, iż wykonanie odwodnienia jezdni nie stanowiło przedmiotu łączącej strony umowy strony nie sporządziły aneksu do umowy na dodatkowe prace w tym przedmiocie, ze względu na fakt, iż powód kierowany utrzymaniem dobrych relacji z kontrahentem wykonał je bez dodatkowego wynagrodzenia. Powód stwierdził, że to nieprawidłowy sposób użytkowania wykonanego odwodnienia był przyczyną powstania usterek, a nie nieprawidłowe jego wykonanie. Powód podkreślił, że zarówno gwarancja udzielona przez powoda jak i ewentualna możliwość nakładania kar umownych dotyczyła jedynie obowiązków powoda wynikających z przedmiotowej umowy, a nie dotyczyła prac dodatkowych. Ponadto powód wskazał, że pozwany nie wystąpił do Sadu z żądaniem wykonania odwodnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z powodem w dniu 25 kwietnia 2010 r. umowę, której przedmiotem było kompleksowe wygonienie robót instalacyjnych w zakresie instalacji i sieci sanitarnych dla obiektu w (...) w S. z wyłączeniem dostawy 21 sztuk baterii umywalkowych wraz z umywalkami. Sporządzenie niezbędnej dokumentacji do zatwierdzenia wszystkich materiałów i urządzeń przez Inwestora. Sporządzenie niezbędnej i kompletnej dokumentacji odbiorowej wraz z wszelkimi próbami i pomiarami. Powód zobowiązał się wykonać roboty według obowiązującego pozwanego dokumentu (...) i programu funkcjonalnego użytkowego wydane przez Inwestora na etapie przetargowym wraz z pytaniami oferentów i odpowiedziami Inwestora oraz projektów wykonawczych.

W ramach umowy powód zobowiązany był do uiszczenia na rzecz pozwanego kaucji gwarancyjnej w wysokości 10 % wartości umowy, jako zabezpieczenia realizacji przedmiotu umowy, która winna zostać zwrócona w wysokości 70 % po odbiorze końcowym inwestycji przez Inwestora od Wykonawcy oraz usunięciu usterek wyszczególnionych w protokole odbioru końcowego i 30 % po upływie 3 lat i 30 dni od daty odbioru końcowego inwestycji przez Inwestora

od Wykonawcy oraz po usunięciu wad stwierdzonych w trakcie odbioru końcowego i w okresie rękojmi i gwarancji. Termin realizacji umowy miał w dniu kwietnia 2012 r.

Strony w (...) zastrzegły, iż pozwany ma prawo nałożyć na powoda karę umowną w wysokości 0,2 % wartości netto umowy za każdy dzień zwłoki w usunięciu wady w okresie trwania rękojmi oraz gwarancji.

(dowód: umowa podwykonawcza nr (...) – k. 139-144 akt wraz załącznikami – k.145-149 akt, aneks nr (...) – k. 65-75 akt, aneks nr (...) – k. 134-136 akt, aneks nr (...) – k. 132-133 akt, aneks nr (...) – k. 130-131 akt, ogóle warunki umów podwykonawczych – k. 76 - 90 akt, aneks nr do umowy z dnia 25.04.2010 r. – k. 137-138 akt, porozumienie z dnia 20.10.2012 r.)

Następnie w dniu 16 maja 2011 r. powód zawarł z pozwanym umowę przedmiotem której było kompletne wykonanie: wymiany odcinka kanalizacji deszczowej od bramy wjazdowej do budynku orkiestry wraz z robotami rozbiórkowymi nawierzchni o odtworzenia podbudowy drogi, z wyłączeniem odtworzenia nawierzchni asfaltowej. Przełożenia sieci wodociągowej w rejonie uszkodzonego odcinka i kanalizacji sanitarnej od studni. Dostawa i montaż separatorów tłuszczu. Dostawa i montaż koryt szczelinowych okablowania placu przed sceną, usunięcia awarii istniejącej sieci wodociągowej. Dostawy montażu odwodnienia linowego placu przed wiatą. Dostawa i montaż osłon z rurociągów (...) istniejących kabli w drodze. Dostawy i montaż odwodnienia linowego zagospodarowania za murem. Również w ramach przedmiotowej umowy powód zobowiązany był do uiszczenia na rzecz pozwanego kaucji gwarancyjnej, jako zabezpieczenie realizacji przedmiotu umowy, w wysokości 10 % wartości umowy. Zwrot miał zostać dokonany w 70 % po odbiorze końcowym przedmiotu kontraktu przez Inwestora od Wykonawcy na pisemny wniosek Podwykonawcy, w 30 % po upływie okresu gwarancji udzielonej przez Podwykonawcę, na pisemny wniosek Podwykonawcy. Termin realizacji umowy został oznaczony na 19 maja 2012 r. Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 1 060.504,02 zł.

Strony w (...) zastrzegły, iż pozwany ma prawo nałożyć na powoda karę umowną w wysokości 0,2 % wartości netto umowy za każdy dzień zwłoki w usunięciu wady w okresie trwania rękojmi oraz gwarancji.

(dowód: (...) – k. 69 -75 akt, ogólne warunki umowy – k. 76 – 90 akt, akt, ogóle warunki umów podwykonawczych – k. 76 - 90 akt, aneks nr do umowy z dnia 25.04.2010 r. – k. 137-138 akt, porozumienie z dnia 20.10.2012 r.)

Odbiór prac objętych umowa z dnia 25 kwietnia 2010 r. został dokonany w dniu 30 kwietnia 2012 r. Natomiast odbiór prac objętych umowa z dnia 16 maja 2011 r. został dokonany w dniu 29 maja 2012 r. Pozwany zapłacił powodowi uzgodnione wynagrodzenie. Powód zażądał zwrotu kaucji gwarancyjnych.

(dowód: protokół zaawansowania robót – k. 46-47, 49, 51, 53, 55 akt, faktura VAT nr (...) r. – k. 48 akt, faktura VAT nr (...) – k. 50 akt, faktura VAT nr (...) – k. 52 akt, faktura VAT nr (...) – k. 54 akt, faktura VAT nr (...) – k. 56 akt, protokół technicznego odbioru robót podwykonawczych – k. 57-58 akt, protokół odbioru technicznego wymiany odcinka kanalizacji deszczowej – k. 59-60 akt, zgłoszenia zakończenia robót – k. 63 – 64 akt, protokół zaawansowania robót – k. 91-92, 94-95, 97-98, 100-101, 103-104, 106-107, 109-110, 112-113, 115-116, 118-119, 121-122 akt, faktura VAT nr (...) – k. 93 akt, faktura VAT nr (...) – k. 96 akt, faktura VAT nr (...) – k. 99 akt, faktura VAT nr (...) – k. 102 akt, faktura VAT nr (...) – k. 105 akt, faktura VAT nr (...) – k. 108 akt, faktura VAT nr (...) – k. 111 akt, faktura VAT nr (...) – k. 114 akt, faktura VAT nr (...) – k. 117 akt, faktura VAT nr (...) – k. 120 akt, faktura (...) nr (...) – k. 123 akt, protokół odbioru robót podwykonawczych z dnia 30 kwietnia 2012 r. – k. 124-126 akt,

Powód w ramach obowiązującej umowy z dnia 25 kwietnia 2010 uiszczył na rzecz pozwanego kaucję gwarancyjną, jako zabezpieczenie realizacji przedmiotu umowy, wysokości 10 % wartości umowy brutto, tj. 102471,79 zł. Natomiast w ramach umowy z dnia 16 maja 2011 r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kaucję gwarancyjną w wysokości 27 675,06 zł. Pozwany dokonał zwrotu części kaucji gwarancyjnych wynikających z przedmiotowych umów w części odpowiadającej 70 % wynagrodzenia brutto.

Okoliczność bezsporna nadto: porozumienie z dnia 20.10.2012 r. – k. 35 -37 akt.

W dniu 13 czerwca 2012 r. strony zawarły umowę – zlecenie nr (...) na podstawie której pozwany zlecił powodowi wykonanie dodatkowego odwodnienia terenów zielonych z wód opadowych membrany (...) poprzez montaż i wpięcie do istniejącej sieci kanalizacji deszczowej trzech wpustów drogowych ze studniami (...) z osadnikami oraz odwodnienia liniowego w ilości ok. (...) w zakresie zgodnym ze szkicem odwodnienia wody opadowej z membrany, wykonanie dodatkowego odwodnienia terenów zielonych z wód opadowych membrany (...) przy stopach fundamentowych poprzez podłączenie do istniejącej kanalizacji deszczowej dwóch wpustów sanitarnych, naprawę i wymianę armatury w kontenerze sanitarnym. Za wykonane prace powód miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 8.500,00 zł netto wraz z podatkiem VAT. Strony ustaliły także, iż powód udzielił rękojmi i gwarancji na wykonane roboty, przy czym okres gwarancji i rękojmi wynosił 37 miesięcy od dnia zakończenia bezusterkowego odbioru inwestycji przez inwestora. Za niedotrzymanie terminu usunięcia wad zgłoszonych przy odbiorze częściowym oraz wad zgłoszonych w okresie obowiązywania rękojmi lub gwarancji kara umowna wyniosła 0,5% wartości netto zlecenia za każdy dzień opóźnienia.

(dowód: zlecenie nr (...) – k. 190 – 192 akt)

W dniu 25 czerwca 2012 r. pozwany zlecił powodowi wykonanie dodatkowej izolacji instalacji hydroforni, wykonanie dodatkowych spustów instalacji zraszaczowej dachu, wykonanie odwodnienia liniowego placu przed sceną w ilości 2 mb. . Za wykonane prace powód miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 2.400,00 zł netto wraz z podatkiem VAT. Strony ustaliły także, iż powód udzielił rękojmi i gwarancji na wykonane roboty, przy czym okres gwarancji i rękojmi wynosił 37 miesięcy od dnia zakończenia bezusterkowego odbioru inwestycji przez inwestora. Za niedotrzymanie terminu usunięcia wad zgłoszonych przy odbiorze częściowym oraz wad zgłoszonych w okresie obowiązywania rękojmi lub gwarancji kara umowna wyniosła 0,5% wartości netto zlecenia za każdy dzień opóźnienia.

(dowód: zlecenie nr (...) – k. 193 – 195 akt)

Powód wykonał na prośbę J. D. i dyrektora kontraktu A. W. (1) odwodnienie liniowe na jezdni prowadzącej do (...) w S.. Te prace nie były objęte zakresem żadnej z pisemnych umów zawartych przez strony. Prace powoda obejmowały wymianę kanalizacji deszczowej i sanitarnej, reszta odwodnienia wraz z położeniem kostki brukowej należała do innego podmiotu. Były problem z odwodnieniem terenu, na którym były prowadzone roboty budowlane. W czasie wykonywania inwestycji zdarzało się, iż niektóre prace niektórzy wykonawcy wykonywali „grzecznościowo”, które nie były objęte pisemnymi umowami, czy aneksami do tych umów.

(dowód: zeznania świadka A. W. (2) – k. 267 akt, zeznania świadka J. D. – k. 251 akt, zeznania powoda – k. 279 – 280 akt)

W piśmie z dnia 12 czerwca 2014 r. pozwany wezwał powoda do wykonania naprawy gwarancyjnej obejmującej uszkodzenie odwodnienia jedni przy ul. (...) w S.. Pozwany wyznaczył powodowi termin 14 dni do usunięcia usterek pod rygorem wprowadzenia wykonawcy zastępczego.

(dowód: zgłoszenie reklamacji – k. 196 – 197 akt)

Powód pojechał do (...) w S., gdzie na miejscu wykonał prace dotyczące usunięcia usterek odwodnienia w jezdni prowadzącej do Opery oraz parkingu przed Operą. Przedstawiciele Opery odmówili powodowi podpisania protokołu usunięcia usterek, albowiem powód odmówił wykonania napraw krawężników oraz kostki brukowej. Wady zostały zgłoszone pozwanemu przez Inwestora – (...) w S.. Inwestor żądał usunięcia wad pod rygorem nałożenia na pozwanego (generalnego wykonawcę) kar umownych.

(dowód: zeznania świadka K. O. – k. 243 akt, zeznania świadka A. Ł. – k. 243 akt, zeznania powoda – k. 279 – 280 akt)

W piśmie z dnia 29 maja 2015 r. powód zwrócił się do pozwanego o zwrot 30% kaucji w wysokości 30.672,21 zł z tytułu umowy nr (...).

(dowód: pismo powoda – k. 45 akt)

W piśmie z dnia 3 sierpnia 2015 r. powód zwrócił się do pozwanego o zwrot 30% kaucji w wysokości 8.302,50 zł z tytułu umowy nr (...).

(dowód: pismo powoda – k. 43 akt)

W dniu 14 września 2015 r. powód ponownie zwrócił się do pozwanego o zwrot 30% kaucji w wysokości 30.672,21 zł z tytułu umowy nr (...).

(dowód: pismo powoda – k. 44 akt)

W piśmie z dnia 15 września 2015 r. powód ponownie zwrócił się do pozwanego o zwrot 30% kaucji w wysokości 8.302,50 zł z tytułu umowy nr (...).

(dowód: pismo powoda – k. 42 akt)

W piśmie z dnia 16 września 2015 r. pozwany informował powoda, iż nie otrzymał informacji o usunięciu zgłoszonej wcześniej wady. Pozwany wyznaczył powodowi ostateczny termin do usunięcia w/w wady do dnia 22 września 2015 r. pod rygorem wprowadzenia wykonawcy zastępczego oraz nałożenia kar umownych.

(dowód: pismo pozwanego – k. 198 akt)

W dniu 8 października 2015 r. M. B. przesłał pozwanemu ofertę na wykonanie przebudowy odwodnienia liniowego, poprzez rozbiórkę dwóch rzędów kostki brukowej, demontaż istniejącego odwodnienia liniowego, skucie opaski betonowej, stabilizację podłoża, wykonanie podłoża z betonu, ponowny montaż odwodnienia liniowego, ułożenie kostki brukowej za kwotę 4.970,00 zł netto oraz wykonanie dylatacji trybun od strony bramy wjazdowej za kwotę 2.140,00 zł netto.

(dowód: korespondencja przesłana pocztą elektroniczną – k. 200 akt, zeznania świadka M. B. – k. 267 akt)

W piśmie z dnia 13 października 2015 r. powód poinformował pozwanego, iż w lipcu 2014 r. dokonał usunięcia uszkodzenia odwodnienia jezdni, ale nie otrzymał protokołu odbioru ze względu na fakt, iż do poprawy był krawężnik oraz kostka brukowa. Powód odmówił naprawy w/w elementów, ponieważ nie był ich wykonawcą, więc naprawa nie należała do jego obowiązków.

(dowód: pismo powoda – k. 30 akt)

W dniu 13 października 2015 r. pozwany oraz M. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zawarli umowę – zlecenie nr (...) na podstawie której, pozwany zlecił powodowi wykonanie naprawy odwodnienia liniowego 17 mb, naprawę dylatacji trybun 103 mb, naprawę ubytków posadzki żywicznej przy kanałach kablowych. Za wykonane prace M. B. wystawił fakturę nr (...) na kwotę `10.455,00 zł brutto, która została zapłacona przez pozwanego.

(dowód: umowa – k. 201 – 206 akt, protokół usunięcia usterek – k. 207 akt, faktura – k. 209 akt, potwierdzenie przelewu – k. 210 akt)

W piśmie z dnia 26 października 2015 r. powód poinformował pozwanego, iż nie był wykonawcą liniowego odwodnienia w drodze do (...) w S. na wysokości parkingu przy budynku (...). Powód wskazał, iż wykonał to odwodnienie pomimo braku takiego obowiązku w umowach w imię „dobrych stosunków na prośbę pozwanego”. Wykonanie krawężników, kostki brukowej należało do innego wykonawcy i zostało wykonane przez tamten podmiot. Podczas pierwszego koncertu w Operze, droga była rozjeżdżana przez ciężkie pojazdy, które dowoziły zaopatrzenie do opery.

(dowód: pismo powoda – k. 26 – 27 akt)

W dniu 17 listopada 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 30.672,21 zł stanowiącej 30% kaucji gwarancyjnej z tytułu umowy nr (...) oraz kwoty 8.302,50 złotych stanowiącej 30% kaucji gwarancyjnej z tytułu umowy nr (...) w terminie 7 dni.

(dowód: wezwanie do zapłaty –k. 38 akt)

W dniu 12 listopada 2015 r. pozwany obciążył powoda notą obciążeniową nr (...) na kwotę 4.600,00 zł tytułem usunięcia usterek dotyczących umowy nr (...) z dnia 25 kwietnia 2010 r. Na nocie oznaczono termin zapłaty do dnia 19 listopada 2015 r. Powód odmówił zapłaty w/w noty, podkreślając, iż odwodnienie jezdnii nie stanowiło przedmiotu umowy pomiędzy stronami.

(dowód: nota – k. 25 akt, pismo powoda – k. 22 akt)

W dniu 23 listopada 2015 r. pozwany obciążył powoda notą obciążeniową nr (...) na kwotę 25.283,00 zł tytułem usunięcia usterek dotyczących umowy nr (...) z dnia 16 maja 2010 r. Na nocie oznaczono termin zapłaty do dnia 30 listopada 2015 r. Powód odmówił zapłaty w/w noty, podkreślając, iż odwodnienie jezdnii nie stanowiło przedmiotu umowy pomiędzy stronami.

(dowód: nota – k. 21 akt, pismo powoda – k. 20 akt)

W dniu 7 grudnia 2015 r. pozwany dokonał korekty noty obciążeniowej nr (...) na kwotę 4.600,00 zł do kwoty 0,00 zł. Pozwany poinformował powoda także, iż nota nr (...) została skompensowana z należnymi powodowi kaucjami i związku z powyższym pozwany zapłacił powodowi kwotę 13.761,05 zł.

(dowód: nota korygująca – k. 19 akt, pismo pozwanego – k. 18 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedstawionych przez strony, które nie budziły wątpliwości, co do swej autentyczności i nie były kwestionowane przez strony, a także na podstawie zeznań świadków: K. O., A. Ł., J. D., A. W. (2), M. B. oraz na podstawie zeznań powoda.

W ocenie Sądu zeznania w/w świadków oraz powoda były szczerze, rzeczowe, korespondowały ze sobą wzajemnie oraz z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie. Istniejące drobne nieścisłości w zeznaniach świadków oraz powoda były skutkiem znacznego upływu czasu oraz nie wpłynęły na ocenę waloru wiarygodności tych zeznań.

Na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania powoda, albowiem reprezentant pozwanego nie stawił się na rozprawie i nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z dokumentów oraz korespondencji przesłanej pocztą elektroniczną, którą strona pozwana przedłożyła na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 r., uznając ten wniosek za spóźniony. W ocenie Sądu nie istniały żadne przeszkody ani okoliczności, żeby strona pozwana przedłożyła ten wniosek wcześniej, w sprzeciwie od nakazu zapłaty (art. 503 § 1 k.p.c.).

Na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wad w pracach wykonanych przez powoda w zakresie odwodnienia liniowego jezdnii oraz wysokości kosztów usunięcia tych wad.

W ocenie Sądu w sytuacji kiedy odwodnienie zostało przebudowane przez M. B., to prowadzenie tego dowodu było niecelowe. Pozwany nie przedstawił dokumentacji technicznej, według której powód miałby wykonać odwodnienie, jak również nie przedstawił innej dokumentacji, w tym np. zdjęć odwodnienia z występującymi wadami. W tej sytuacji biegły mógłby jedynie ocenić wykonanie prac przez M. B. co było bezcelowe. Nadto, z zebranego materiału

dowodowego nie wynikało, aby powód miał wykonać to odwodnienie w całości, jak również, że ewentualne wady powstały na skutek wadliwego wykonania, a nie działania osób trzecich, np. rozjechania nawierzchni przez tiry.

Na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił pozostałe wnioski stron, albowiem zebrany powyżej materiał dowodowy w pełni wystarczył do rozstrzygnięcia sprawy.

Zaznaczyć także należało, że przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd miał na uwadze treść art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodził swoje roszczenie z zawartej przez strony umowy o podwykonstwo w ramach wykonywania przez pozwanego robót budowlanych na podstawie umowy o roboty budowlane zawartej z głównym wykonawcą (art. 647¹ k.c.). Strony zastrzegły w umowie tzw. kaucję gwarancyjną oraz określiły zasady jej zwrotu, co jest dopuszczalne w świetle zasady swobody umów wynikającej z treści art. 353¹ k.c. Porozumienie dotyczące kaucji gwarancyjnej nie jest wprost uregulowane przez przepisy prawa cywilnego. Istotę tej instytucji dobrze wyjaśnił jednak Sąd Apelacyjny w Białymstoku w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 maja 2016 r. (sygn. akt I ACa 94/16, opubl.: orzeczenia.ms.gov.pl), że „Powszechnie używanego w kontraktach o roboty budowlane pojęcia „kaucja gwarancyjna” w takich przypadkach, jak w sprawie niniejszej, nie można odnosić do elementów konstrukcyjnych umowy kaucji, a można traktować je jedynie jako wyrażenie funkcjonujące w obrocie w sensie udzielenia zabezpieczenia należytego wykonania robót poprzez przyzwolecie zamawiającemu na niewypłacanie zamawiającemu w określonym czasie części wynagrodzenia. Ustalenie charakteru prawnego udzielonego w ten sposób zabezpieczenia uzależnione jest od treści umowy i wymaga badania w świetle konkretnych postanowień umownych”.

Strony określiły kwotę potrąceń w § każdej z zawartych umów, że pozwany zatrzyma część wynagrodzenia powoda tytułem kaucji gwarancyjnej, jako zabezpieczenie realizacji przedmiotu umowy, w wysokości 10 % wartości umowy. Zwrot miał zostać dokonany w 70 % po odbiorze końcowym przedmiotu kontraktu przez Inwestora od Wykonawcy na pisemny wniosek Podwykonawcy, w 30 % po upływie okresu gwarancji udzielonej przez Podwykonawcę, na pisemny wniosek Podwykonawcy.

Sąd zważył także, iż w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1997 r., II CKN 531/97, LEX nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06).

W ocenie Sądu powód wykazał, iż odwodnienie liniowe na jedni prowadzącej do (...) w S. oraz na parkingu przed Operą nie wchodziło w zakres pisemnych umów zawartych przez strony.

Ponieważ to pozwany wywodził skutki prawne z faktu wykonania przez powoda odwodnienia linowego na jezdni i na parkingu, to pozwany powinien był wykazać, iż był to element objęty umowami zawartymi przez strony.

Po pierwsze, nie wynika to z żadnej z opisanych powyżej umów, albowiem w zakresie prac powoda nie wskazano takiego elementu jak odwodnienie liniowe jezdni prowadzącej do Opery czy na parkingu przed Operą. Nadto, także świadkowie, w szczególności A. W. (2) (dyrektor kontraktu), czy J. D. (kierownik budowy) nie potwierdzili tego faktu. Owszem, powód wykonał część tego odwodnienia na ich prośbę, ale kostka brukowa, czy krawężniki zostały wykonane

przez inny podmiot. Ponadto, pozwany nie wykazał, iż A. W. (2) i J. D. zlecając powodowi wykonanie tego elementu działali w imieniu pozwanego.

Należy także podkreślić, iż integralną część każdej z umów przedłożonych przez strony stanowiła dokumentacja techniczna, a ta dokumentacja nie została przedłożona przez pozwanego, co uniemożliwiło w istocie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, o co wnosił pozwany. Brak takiej dokumentacji uniemożliwiał także w pełni ustalenie zakresu prac powoda objętego umowami zawartymi przez strony.

Sąd zważył także, iż niezależnie od powyższego, nawet gdyby przyjąć, iż powód w ramach umów zawartych przez strony był zobligowany do wykonania tych prac związanych z odwodnieniem, które wskazywał pozwany, to zarzuty pozwanego i tak nie zasługiwałyby na uwzględnienie.

Pozwany wywodził swoje zarzuty z nienależytego wykonania przez powoda umowy w zakresie rękojmi oraz gwarancji, co uprawniało pozwanego do nałożenia na powoda kar umownych oraz obciążenia powoda kosztami wykonawstwa zastępczego. Pozwany obciążył powoda karą umowną za 37 dni opóźnienia w usunięciu wad (kwota 25.283,00 zł) oraz kosztami wykonawstwa zastępczego (kwota 4.970,00 zł), nakładając na powoda notę obciążeniową nr (...). Pozwany podniósł zarzut potrącenia w/w wierzytelności.

Sąd zważył, iż zgodnie z art. 483 § 1 k.c. strony mogą zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody (art. 484 § 1 k.c.)

Kara umowna jest dodatkowym zastrzeżeniem umownym, wprowadzanym do umowy w ramach swobody kontraktowania, mającym na celu wzmocnienie skuteczności więzi powstałej między stronami w wyniku zawartej przez nie umowy i służy realnemu wykonaniu zobowiązań (wyrok SN z 8 sierpnia 2008 r., V CSK 85/08, LEX nr 457785). Kara umowna może być zastrzeżona w każdej umowie, zarówno tej nazwanej, jak i w umowach nienazwanych, w umowach rezultatu, jak i starannego działania (wyrok SN z 12 grudnia 2007 r., V CSK 333/07, OSNC 2009, nr 2, poz. 30).

Zakres odpowiedzialności z tytułu kary umownej pokrywa się w pełni z zakresem ogólnej odpowiedzialności dłużnika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (art. 471 k.c.). Z tego też względu przesłanki obowiązku zapłaty kary umownej określone są przez pryzmat ogólnych przesłanek kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej (wyrok SN z dnia 11 stycznia 2008 r., V CSK 362/07, LEX nr 515710; wyrok SN z dnia 20 marca 1967 r., II CR 419/ 67, niepubl).

Jednak zastrzeżenie kary umownej powoduje modyfikację ogólnych reguł odpowiedzialności w tym sensie, że dla zaistnienia obowiązku zapłaty kary umownej niezbędne jest łączne wystąpienie tylko dwóch przesłanek pozytywnych i niezastnienie żadnej z przesłanek negatywnych (jednej lub trzech, w zależności od przyjętej koncepcji co do wymogu zaistnienia szkody: brak winy albo brak szkody, brak winy, brak związku przyczynowego). Pierwszą z przesłanek pozytywnych jest istnienie skutecznego postanowienia umownego, z którego wynika obowiązek świadczenia kary umownej, drugą – niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania lub pojedynczego obowiązku, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność (zob. P. Drapała (w:) System..., s. 963; wyrok SN z dnia 9 lutego 2005 r., II CK 420/04, LEX nr 301769).

Strony w (...) oraz (...) zastrzegły, iż pozwany ma prawo nałożyć na powoda karę umowną w wysokości 0,2 % wartości netto umowy za każdy dzień zwłoki w usunięciu wady w okresie trwania rękojmi oraz gwarancji.

Tymczasem z żadnych wystawionych przez pozwanego not obciążeniowych (nr (...), nr (...), nota korygująca do noty nr (...), czy pisma pozwanego z dnia 10 grudnia 2015 r. nie ma informacji o nałożeniu kary umownej, podstawy nałożenia kary umownej, czy wysokości kary umownej. Powyższe dokumenty dotyczyły wyłącznie obciążenia powoda kosztami wykonawstwa zastępczego. Zatem pozwany nie obciążył skutecznie powoda karą umowną.

Oдноśnie kosztów wykonawstwa zastępczego Sąd zważył, iż pozwany nie wykazał, aby uszkodzenia odwodnienia liniowego, za które obarczał powoda były wadami tkwiącymi w rzeczy, powstałymi na skutek wadliwego wykonawstwa, a nie działania osób trzecich. Wada fizyczna występuje wtedy, gdy wartość lub użyteczność rzeczy została zmniejszona, biorąc pod uwagę cel oznaczony w umowie, albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jak również, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, lub rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym. Decyduje, zatem kryterium funkcjonalne, obejmujące przeznaczenie rzeczy i jej użyteczność, a nie kryterium normatywno-techniczne (por. wyrok SN z dnia 9 marca 2009 r., I CSK 147/05, LEX nr 180193).

W ocenie Sądu brak dokumentacji technicznej wykonanego odwodnienia, brak dokumentacji zdjęciowej ewentualnych wad uniemożliwia stwierdzenia, iż powód wadliwie wykonał odwodnienie liniowe na jezdni czy parkingu (...) w S., tym bardziej, że zebranego materiału dowodowego wynikało, iż na tym terenie jeździł ciężki sprzęt, w tym tiry, a te pojazdy „rozjeżdżały” kostkę brukową i odwodnienie.

Oдноśnie podniesionego zarzutu potrącenia Sąd zważył także, iż zgodnie z art. 498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Potrącenie następuje drogą jednostronnego oświadczenia materialnoprawnego wywołującego skutek prawny niezależnie od woli uprawnionego do wierzytelności objętej potrąceniem i od chwili złożenia go w taki sposób, ażeby druga strona mogła zapoznać się z jego treścią (art. 499 k.c. i 61 k.c.).

Poza wymienionym już wymogiem oświadczenia o potrąceniu pozwany powinien zindywidualizować swoją wierzytelność, skonkretyzować jej zakres przedstawiony do potrącenia z wierzytelnością powoda, wskazać przesłanki jej powstania, wymagalności i wysokości oraz dowody w celu ich wykazania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. III CSK 317/11, LEX nr 1229968).

Dla uznania, że potrącenie wywołało skutek prawny w postaci umorzenia wzajemnych wierzytelności, nie wystarczy samo powołanie się przez składającego oświadczenie o potrąceniu na fakt przysługiwania mu wierzytelności przeznaczonej do potrącenia; istnienie tej wierzytelności należy udowodnić. Do wywołania skutku potrącenia nieodzowne jest skonkretyzowanie wierzytelności potrącającego, a więc m.in. określenie kwoty pieniężnej, w jakiej ta wierzytelność się wyraża. Brak skonkretyzowania wierzytelności przedstawionej do potrącenia stanowi wystarczającą przesłankę dyskwalifikacji zarzutu potrącenia bez potrzeby analizowania, czy wierzytelność ta została wykazana w sposób przewidziany w przepisach k.p.c.; udowodnienie istnienia wierzytelności bez jej dostatecznego zindywidualizowania w ogóle nie wchodzi w rachubę (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 10 lipca 2009 r., I ACa 416/09, Lex nr 756580).

Owszem, pozwany piśmie z dnia 12 października 2015 r. pozwany skonkretyzował swoją wierzytelność, którą przedstawił do potrącenia, jednakże w ocenie Sądu powyższe pismo nie stanowiło oświadczenia o potrąceniu w rozumieniu art. 498 § 1 k.c. w zw. z art. 60 k.c., lecz jedynie informację o wzajemnych rozliczeniach między stronami. Pozwany chcąc dokonać potrącenia tej wierzytelności, powinien wykazać nie tylko swoją wierzytelność do potrącenia, ale także wierzytelność powoda, która jest przedmiotem potrącenia. Pozwany natomiast ogólnikowo wskazał, iż dokonuje potrącenia z kaucjami za wykonane przez powoda prace na budowie (...) w S., nie podając wysokości tych kaucji ani umów, z tytułu których te kaucje zostały zatrzymane. W sytuacji kiedy strony zawarły co najmniej kilka umów na podstawie których powód na zlecenie pozwanego wykonywał prace na budowie (...) w S., to takie ogólnikowe stwierdzenie nie mogło być skuteczne. Pozwany w istocie powinien był raz jeszcze złożyć stosowne oświadczenie o potrąceniu w/w wierzytelności z konkretnym wskazaniem, które wierzytelności i w jakiej kwocie potrąca z wierzytelnościami powoda.

Sąd zważył także, iż od potrącenia jako czynności materialnoprawnej odróżnić trzeba zarzut potrącenia będący czynnością procesową. Oświadczenie o potrąceniu, o którym mowa w art. 499 k.c., jest czynnością materialnoprawną powodującą – w razie wystąpienia przesłanek określonych w art. 498 § 1 k.c. – odpowiednie umorzenie wzajemnych wierzytelności, natomiast zarzut potrącenia jest czynnością procesową, polegającą na żądaniu oddalenia powództwa w całości lub w części z powołaniem się na okoliczność, że roszczenie objęte żądaniem pozwu wygasło wskutek potrącenia. Oświadczenie o potrąceniu stanowi zatem materialnoprawną podstawę zarzutu potrącenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r., sygn. II CSK 243/08).

Sąd podziela w pełni pogląd wyrażony w judykaturze, iż w trakcie postępowania sądowego uprawniony może połączyć złożenie oświadczenia woli o potrąceniu z podniesieniem zarzutu potrącenia. Podniesienie więc w odpowiedzi na pozew czy sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu potrącenia jest tym samym równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu, jeżeli oświadczenie takie nie zostało złożone wcześniej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2009 r., sygn. IV CSK 356/2008).

Należy jednakże stanowczo podkreślić, że przewidziany w art. 91 k.p.c. zakres umocowania z mocy ustawy nie uprawnia pełnomocnika procesowego do złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2004 r., sygn. I CK 204/04, OSNC 2005/10/176).

Nadto treść art. 91 k.p.c. nie daje także podstaw do przypisania pełnomocnikowi procesowemu strony prawa przyjmowania w imieniu mocodawcy oświadczeń kształtujących jego sytuację materialną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., sygn. I PK 56/10). Zatem, mając na uwadze zakres pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi powoda (k. 9 - 10 akt), nie był on uprawniony do przyjęcia takiego oświadczenia od pełnomocnika pozwanego.

Ponieważ pozwany nie zwrócił powodowi wymaganych kaucji gwarancyjnych, to popadł wobec powoda w zwłokę ze spełnieniem tego świadczenia (art. 476 k.c.). W myśl art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód miał, więc prawo domagać się od pozwanego zapłaty ceny wraz z odsetkami za zwłokę.

Mając to wszystko na uwadze, na podstawie art. 353 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 26.939,70 zł. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tej zasady strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W niniejszej sprawie koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 3.764,00 zł. W powyższej kwocie mieściła się kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa, kwota 2.400,00 zł stanowiąca wynagrodzenia pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, kwoty 1.347,00 zł stanowiącą opłaty od pozwu.

SSR Marcin Królikowski